

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

111. szám.

Brassó, Szombat, szeptember 25-én.

II. évfolyam 1886.

Kérelem.

Két éve annak, hogy első kérésünk a magyar-sághoz napvilágot látott. A nagy közönség kitüntető bizalommal fogadta azt, fenntartva e bizalmát e perczig. Csak ennek tulajdoníthatjuk, hogy ezen hazafias vállalatunk, mely ma már teljesen egybeforrt, a magyar-ság és magyar állameszme érdekeivel, teljesen meg-szilárdulhatott.

Lapunk rövid fennállása óta elég alkalma volt a t. közönségnek meggyőződni arról, hogy a „Brassó” az ország ezen keleti végső pontján valóban hivatott öre a magyar állameszme és magyarságnak.

Tőlünk telhetőleg törekedtünk oly lapot nyújtani a nagyérdemű közönségnek, mely mindenkor irodalmi színvonalon állva, fokozott igényeinek megfelelően Erre fogunk törekedni ezentúl is.

Soha szem elől tévesztetni nem fogjuk ama va-lóban fontos és nagy jelentőségű szerepet, mely ezen nemzeti-ségi vidéken egy magyar lap- osztályrésze: küzdeni az állameszmeért szemben államellenes aspi-rációkkal s ezeket éber szemmel kísérni; minden lehető módon ezen nemzeti-ségi vidékek magyarságá-nak tömörülésére, szellemi s anyagi erősítésére s a társnemzeti-ségekkel való békés együttélés és működés előmozdítására hatni, szóval minden rendelkezésre álló erővel közvetlen működési területe összes érde-keit előmozdítani.

Nem ígérünk, hanem teszünk s talán nem tudatik be-önhittségnek, ha hivatkozunk a magyarság, va-lamint az ipar- és kereskedelem érdekében tanusított működésünkre.

Talán önhietség nélkül mondhatjuk, hogy magyar nemzeti-ségi és ipar- s kereskedelem tekintetében any-nyit tettünk eddig, mint az erdélyi részeknek alig egy közlönye.

A megkezdett irányt akarjuk és fogjuk szolgálni tovább is, mindenkor hiva maradván a mai kormány-pártnak, melytől egyedül várhatjuk helyzetünk javi-tását.

Politikai tekintetben lapunk a mindinkább köze-ledő képviselőválasztások által új működési területet fog nyerni, mely által még sokkal élénkebbé váland.

Brassó-, Fogaras-, Nagy- s Kis-Küküllő és Sze-ben megyék képezvén közvetlen működési terüle-tünket, első sorban e megyék érdekeit kell szolgálnunk, ezek magyarságát egy tömör egészszé tenni.

Ugy ezen megyék majdnem minden, mint az ország nagyobb városaiban külön levelezőket tartván, közvetlen összeköttetésünk fővárosunk politikai kö-reivel, azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy lehe-tőleg gyorsan tudósíthatjuk a t. olvasót hazánk s a külföld társadalmi s politikai mozzanatairól.

Azon körülmény, hogy lapunk az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómezei fiók-egyletének s a fennjelzett öt vármegye több egyesüle-tének hivatalos közlönye, talán elég garancia társa-dalmi működésünk iránt.

A román és szász lapszemle, melyet lapunk minden száma hoz, a magyar sajtóban egyedül nálunk található, minthogy egyik főhivatásunk reprodukálni amazoknak véleményét, állításait hazánkról.

Lapunk fennállása, ha szabad e kifejezéssel él-nünk, ezen nemzeti-ségi vidékeken valószínűs nemzeti ügy. Fenntartása óriási áldozatokkal jár, melyeket szívesen meghozunk, csak kérjük a n. é. közönség szíves támogatását.

Mem ígérünk utat. A megkezdett irányban aka-runk tovább haladni. Főtörekvésünk lesz ezentúl is, mindinkább jobb és jobb lapot adni, mire nézve helyi s vidéki kiváló munkatársaink szíves közreműködésére utalhatunk.

Áldozatoktól nem riadunk vissza. Szívesen hoz-zuk azokat, bizván a nagy közönségben, hogy ezek-ért nagybecsű szellemi, erkölcsi és anyagi támogatá-sával fog kárpótolni.

A második évfolyam harmadik negyedéve e hó végével lejár s ama mindinkább növekedő pártfogás, melyben a t. közönség lapunkat eddig részesítette, re-mélünk engedi, hogy ezen jóindulatát számunkra to-vább is fentartandia.

Erős bizodalunk különösen Brassó-, Fogaras-, Nagy- s Kis-Küküllő, valamint Szebenmegyék magyar-ságába, hogy ezen támogatásra érdemesiteneik.
Ezt kérjük a harmadik negyed beálltával.

Előfizetési árak:

Negyedévre (október—decz.) 1 frt 80 kr.
Külföldre (1/4 évre) 5 frank.

A „BRASSÓ” szerkesztősége s kiadóhivatala.

Jubilaeum.

Már mult számunkban jeleztük, hogy a brassói önkéntes tűzoltó-egylet holnap jubilálni fog főparancsnoka Schuster K. Lajos ur tiszteletére, ki tizenkét év óta szolgálja a tűz-oltó intézményt és már 10 év óta mint főpa-rancsnok áll élén a brassói önkéntes tűzoltó-egyletnek. Mi is szívből üdvözljük Schuster Károly Lajos urat ez alkalommal és hiszszük, hogy örömnapot ünnepel holnap e város egész lakossága.

Magyarországon az első tűzoltó-egylet 1834-ben alakult: „első aradi önkéntes polgári tűz-oltó egylet” czim alatt. 1845-ben a budai pol-gári tűzoltó-egylet alakult. Egy a kor igényei-nek megfelelő tűzoltó-egylet azonban csakis 1866. december 13-án lépett életbe Pesten gróf Széchenyi Ödön főparancsnoksága alatt, de ez is gyakorlatait csak 1869-ben kezdhete meg. 1867-ben már több egylet alakult, neve-zetesen Nagyváradon, Lippán és Révkomárom-ban, 1868-ban Pozsony, Esztergom, Szatmár-Németi, Huszt és Kőszeg városokban.

Brassón 1868-ban, midőn Magyarországon körülbelül 10, Erdélyben még egyetlen egy tűzoltó-egylet sem volt, meg akart alakulni egy önkéntes tűzoltó-egylet, mert ez évben a tűz kiméletlenül pusztított vala Brassón. Ámde ez nagy nehézségekkel járt és így nem maradt egyéb hátra, mint az, hogy a képviselő tes-tület elhatározta, hogy azok, kik a leggyor-sabban nyújtanak tűz esetén segédkezet, meg fognak jutalmaztatni. — Az 1869. évi január 9-én tartott képviselő testületi ülés komolyan foglalkozott a tűzoltási ügygyel és találkoztak is sokan, kik készek voltak egyletet alakítani.

De a legjobb akarat mellett is csak 1874-ben, tehát 5 év múlva alakult meg a brassói tűzoltó-egylet. A város 5000 forintot szavazott meg tűzoltó felszerelésekre és ugyancsak 1874-ben az első diszgyakorlat is megtartatott.

A brassói tűzoltó-egylet első főparancsnoka Schneider Frigyes volt, ki azonban 2 évi mű-ködés után Brassóból eltávozott. — Őt követé Eitel Dániel volt albiró, ki csak negyedévig viselte e tiszttet. 1876-ban azonban, midőn az egylet csakugyan ingadozófélben volt, egyhan-gulag Schuster K. Lajos gyógyszerész ur lett főparancsnoknak választva és azóta minden évben őt választá az egylet, úgy hogy most fejező be főparancsnokságának tizedik évfor-dulóját.

Schuster K. Lajos ur nem megvetendő áldozatot hoz e város lakossága iránt az em-lített állás betöltésével, mert tudjuk, hogy a tűzoltó intézmény nem jár kellemes időtöltés-sel, hanem áldozatokkal. A tűzoltó díj nélkül és önfeláldozólag oly ügyet szolgál, mely ve-szélylyel van összekötve. Bizony nem irigy-lendő mulatság nyáron a forró napokban tü-zet oltani; de télen a meleg ágyból éjjel fel-kelni és a tűzveszélyhez szaladni, sem kellemes. De az üzletét és a munkát sem szereti minden ember abbahagyni. Ámde a tűzoltó éjjel-nappal készen áll a harczra. Ha a vészharang meg-kondul, szaladnia kell, hacsak halaszthatatlan dolog nem tartja őt vissza.

Hogy az összes egyletek közül a világon — ki nem vonva azon egyleteket sem, melyek

nagy pénzáldozatokat hoznak — a tűzoltó-egy-let az, mely legnagyobb tiszteletet és pártolást érdemel, az el van ismervé; mert pénzt adni, ki adhat, nem nehéz, énekelni egy jó nótát kellemes, ráhuzni egy jó csárdásra szintén él-vezetes, tornászni egészséges, fürdeni kívána-tos és szükséges, — de a tűzhöz szaladni és magát az eshetőségnek kitenni: önfeláldozás. E mellett vagyont és emberi életet menteni csakugyan magasztos. Egy oly egyletet pedig tiz évig vezetni, mely ily tagokkal rendelke-zik, a valóban nehéz, de dicséretes és magasz-tos is. . . .

Tiz év rövid idő az emberiség történel-mében. A történelemben egy pillanat, mely gyakran említésre sem méltó; a társadalom-ban egy egész örökkévalóság, mely alatt in-tézmények romba dőlnek, helyükbe újak lép-nek s újból eltűnnek, mások pedig virágzásra jutnak.

Ily intézmény a brassói önkéntes tűzoltó-egylet is, mely tizenkét éven át hű, gondos öre városunk tűzbiztonságának, mely tizenkét éven át százezrekre menő vagyont ragadott ki a tűz mindent felemészítő torkából.

Ily intézménynek élén állani tiz évig, nem kicsinylendő érdem. — Korunk a jubilálás kor-szaka. A jubilálás már-már divattá, mániává vált. Ámde, ha ünnepli szolgálatát az, ki ezen időt hivatásszerű foglalkozásával töltötte, men-nél jogosultabb, ha az ünnepli tizéves műkö-dését, ki elvonva pályájától s hivatásától, — az emberiség javára s hasznára szenteli leg-jobb erőit.

Ezt teszik a tűzoltó-egylet derék tagjai. Ezt teszi önfeláldozóan tiz év óta ezen egylet kitünő főparancsnoka, Schuster K. Lajos ur. Legyen üdvözölve ezen egylet és derék főpa-rancsnoka, Schuster ur! Legyen üdvözölve ezen város lakossága nevében, mely neki annyi há-lával tartozik, s fogadja e minőségben való működése második évtizedének kezdetén az el-ismerés legszebbikét: polgártársai szívből jövő üdvözlését és szerencsekívánatait.

Országgyűlés. A képviselőház f. hó 21-én meg-alakult és immár megkezdheti az érdemleges tárgya-lásokat is. A ház tisztikara tehát következő: Elnök Péchy Tamás; első alelnök Szontagh Pál, másodalel-nök Bánffy Béla gr., jegyzők Beöthy Algernon, Popo-vics István Szathmáry György, Tibád Antal, Törs Kálmán, Zay Adolf és Zilinszky Mihály s háznagy Vi-sontai Kovács László.

Zay Adolfot, a mérsékelt ellenzék jelölte Ábrá-nyi helyébe azon „hazafias, önzetlen magatartásáért, a melylyel magának nagy érdemeket szerzett.” Az új tisztikar még 11-én tiszteleggett Péchy Tamás elnök-nél, kia tisztelegőket igen szívélyesen fogadta, kiemelve különö-sen, hogy Szontagh Pál, az érdemes alelnök, most is, midőn újból megmarad a helyen, a hová az egyhangu bizalom szólítja, ama hazafias érzelmeknek enged, melyek őt mindig vezették.

Csütörtökön megalakultak az egyes bizottságok, még pedig igen csekély különbséggel hasonlóan a mult évhez. Ma tárgyalatik a képviselőházban a közgazda-sági bizottság jelentése a fumei és a nyugati kikötők közt fentartandó rendes gőzhajózási összeköttetésről szóló törvényjavaslat.

A bulgáriai helyzetet Szófiából érkező hírek ked-vezőtlennek mondják, mert a regensséggel Oroszország ép oly kevéssé van megelegetve, mint Sándor fejede-lemmel volt. — A „Standard”-nak jelentik, hogy a re-gensséget megnyugtatták azok a biztosítások, melye-ket egyes hatalmaktól kapott. Franciaország és Ausz-tria-Magyarország hivatalos érintkezést tartanak fenn a kormánnyal és különösen az osztrák-magyar kép-viselő oly nyilatkozatokat tett, melyek minden képsé-get kizárnak az iránt, hogy Oroszország kényszerítetténi fog arra, hogy kötelezettségnek Bulgáriáig függetlenség-

gét illetőleg eleget tegyen és nem fog neki megengedtetni a fejedelemség belügyeibe való beavatkozás bármilyen különös jogát gyakorolni.

Román lapszemle.

Hogy mennyibe került Oroszországnak Sándor bolgár fejedelem elfogatása, ezt a bukaresti „Telegraf” jól értesült sofiai levelezője így adja elő: „A napokban egyik ismerősem beszélgetést folytatott Neeliodoff orosz konzullal. A beszélgetésben többen vettek részt. Az augusztus 21-iki események is szóba hozatván, az orosz agens egy pilanatnyi őszinteségével így nyilatkozott: „A Battenberg elleni összeesküvés és elfogatása 200 ezer rubelünkbe került. Igazán szólva, mi azt hittük, hogy ez nekünk sokkal nagyobb összegbe fog kerülni. Azonban minden nagy takarékosággal történt.”

A tudósító utána veti, hogy az: autentikus azaz hiteles. Ugyan ez a tudósító azt állítja, hogy a Balkán-sziget mostanság az egész értelmiséget a balkán népek szövetsége — confederatio — foglalkoztatja. Ezt a szövetséget Románia, Szerbia, Bulgária, Törökország és Görögország alkotná, és ez vethetett volna egyedül véget a nagyhatalmak törvénytelen követeléseinek. Ez az egyetlen mód Kelet égető kérdéseinek biztos megoldására. Ezen nagy eszméért a balkán népek hazafias becsületes és ifjú elemei kötelesek küzdeni, melyeknek jelszava ez legyen. „Egy, mindenikért és mindenik egyért.” Ott áll egyfelől Oroszország határtalan étvágyával; ott másfelől Ausztria „Drang nach Osten” azaz: „Előre Keletfelé” jelszavával.

Egyedül a mi meghasonlásunk miatt himbálódunk két szörny között, kik tátott szájjal várnak, hogy minket elnyeljenek. Ha ezt a szövetséget elfogadta volna Románia, mint a többiek között a legmiveltebb állam, akkor megmentettük volna Európát a váltólázától, mely időről-időre megrázkódtatja. Mi pedig mindannyian áldottuk volna Romániát.

A bolgár minisztertanács elhatározta, hogy Belgrádba Stransky-t és Bukarestbe Grekoffot küldi konzulokul. Oroszország nem tartja meg szavát. A császár szavát adta, hogy nem elegendik belügyeinkbe. Hasonlóképen Giers is Franczensbadban, azért, hogy Németország Sándor fejedelmet feláldozni engedte, megígérte Bismarcknak, hogy Oroszország minket békén hagyand, nem fog belügyeinkbe elegendni, nem fog biztost küldeni és nem fogja Bulgáriát elfoglalni. Mindezek daczára az orosz agensek mindenüvé beleütköztek orrukra.

A napokban egy Grekoff Mihály nevű orosz kém nagy botrányt csinált Szlivnában. Összegyűjtött valami tíz csavargót s e nyomorultak az utcákon végig nyargalva ordítottak: „Éljen a császár!” „Le a bolgár kormányral!” Az orosz kémét tüstént befogták s a határon átküldötték. A nyomorult Romániába ment, az orosz agens pedig rögtön tiltakozott és kérte, hogy hozzák vissza az állam ellen összeesküvőt. Ebből látható, hogy még arra sincs jogunk, hogy a közrendet fenntartsuk. Egy másik utólagos tény ez.

A Stromsky ezredbeli tiszt, kik Odeszszába menekültek, ma az orosz lapok munkatársaivá szegődtek, a melyekben minden szemérem nélkül írják le az augusztus 21-iki államsínt s kijelentik, hogy Sándor fejedelmet megakarták gyilkolni, de néhány összeesküvő ennek ellenszegült. A nyomorultak még aláírják ezen cikkeiket, az orosz konzul pedig azt követeli kormányunktól, hogy engedje meg ezeknek a hazánkba való visszatérést. Ilyképen védelmezik a Törökországba szökött tiszteket is.

Bukarestben „Confederatiunea” popórelor balcanice, azaz: „Balkán népek szövetsége” czimen román-bolgár-szerb nyelven heti lap indult meg. Erre a „Telegraf” ezt jegyzi meg: Üdvözljük a bolgár, szerb kitűnő férfiakból alakult sajtóbizottságot, kik ama nemes vállalatot tüzték maguk elé, hogy a balkán népek egymáshoz való közeledést munkálják.

A Bretianó meggyilkolására Rimnik-Szeráton szervezett bandát felfedezték, a gyilkos megnevezte társait. A „Telegraf” arra kéri Bretianót, hogy most ne nagylelkűsködjék, hanem engedjen szabad menetet az igazságszolgáltatásnak. A kedélyek esendesevén, most már csak közvetve tartják az ellenzékét a merénylet szerzőjének. Az ellenzék mindig azt hirdette, hogy az országban mindaddig nem lesz béke és jólét, a míg Bretianó áll a kormány élén. Az ellenzék vidéki tagjai el-ellátogatnak az ellenzék központi klubjába, a hol ilyen beszédeket hallottak.

A rimniki ellenzékiek erre aztán igen könnyen jöhettek maguktól is arra a következtetésre, hogy „nó megszabadítjuk mi Bretianótól az országot.” Így magyarázzák az ellenzék közreműködését a gyilkossági kísérlethez, a mi márszelidebb valami, de még így is súlyos vád.

Ide haza nincsen semmi nagy veszedelem. Hogy a „Gazeta” az „erdélyrészi magyar közművelődési egyesület”-tel gúnyolódik, ma ép úgy, mint tegnap; ezt felesleges említenünk. Hogy a Bretianó elleni merényletet, főleg mert román ember követte el, helyteleníti ez magától érthető. Hogy az erdélyi „Asociatiunea” XI-ik fiókegylete Hontóban, — miféle csuda hogár ez? — nagyszerű gyűlést tartott s gyűlés után nagyot evett és ivott, — ez megint természetes. A híres Lukaciu pap ugyancsak ékesen toasztírozott a románokra, kiknek szent kötelességük a romanizmust mint a Veszta tűzét táplálni, ez a maga rendjén van; de már az nincs rendjén, ha a mi kultúregyletünk mozog. Felborzad tőle mint valami mahalagióicá.

Czenkalji.

Sturdza Budapesten.

A román külügyminiszter Budapesten volt a napokban, s ott sűrűn érintkezett kormányunk s politikai életünk legjelesebb tagjaival.

Ez alkalmat a „P. N.” egyik munkatársa felhasználta, meginterviewolva a román külügyminisztert, a ki legnagyobb meglepődését fejezte ki ama kedvező benyomás felett, melyet Budapesten szerzett.

Ezen látogatás alkalmából a „P. N.” következőket írja:

„Igaz, hogy miniszterelnökünk nem vezetvén házat, a román külügyminiszter a miniszterelnökkel csak a vendéglőben ebédelhetett, de ez semmit sem vont le a találkozás szívélyességéből. Sturdza egyéb politikai kitünőségeikkel is találkozott s mindenütt azon benyomást szerezhetette, hogy Magyarországon élénken fajlalkják a román vámháborút és igen forrón óhajtják a benső baráti viszonyt Romániával. A miniszterre továbbá igen kellemes hatást tett konstátálhatni, hogy a magyar politikusok mind, a legteljesebben helyeslik azt a felfogást és a magukénak valják, hogy a duna menti államok függetlenségét Magyarországnak, mint a maga függetlensége egyik biztosítékát, kell tekintenie és meg is védnie, a miből az következik, hogy ez államok a maguk önállóságát akkor biztosítják a legjobban, ha a monarchiára támaszkodnak. A miniszter meggyőződhetett arról is, hogy a dakoromanizmusnak az erdélyi részekben való pártolása Romániára nézve igen helytelen politika volna, mert amit ezzel kockáztatna: a monarchia barátsága, az reá nézve sokkal becsesebb, mint az az efemer eredmény, melyet a dakoromán háborúval elérhetne. Végre Sturdza tapasztalhatta, hogy mindenütt általános elismeréssel fogadták a magatartást, melyet Románia a bolgár események alkalmával követett. Sturdza miniszter a magyar kormányférfiaknál és politikusoknál számos fontos ügyre nézve információt kért s talált s aligha csalódunk, ha azt hisszük, hogy az ő itteni időzése kedvező hatással lesz a Magyarország és Románia közötti viszonyokra.”

A román külügyminiszternek a fővárosban való időzésére vonatkozólag a „Bud. Korr.” egyébiránt a következőket jelenti: A tegnapi óta itt időző Sturdza román külügyminiszter a mai nap folyamán hosszabb értekezleteket tartott Tisza miniszterelnökkel és gróf Széchenyi kereskedelmi miniszterrel. Okunk van azt hinni, hogy a szerződési tárgyalások Romániával legközelebb újra fel fognak vétethetni.

Fogarasmegye rovata.

Fogaras, szept. 22.

— Egy méltatlan támadás. —

Mint az időszaki forrás időről-időre kiapad, hogy új anyagot gyűjtve magának, újból kibugyogjon: úgy a „Pesti Napló” fogarasi tudósítója is időről-időre mély hallgatásba merül, hogy azután ismét ujjabb és ujjabb vádakkal, támadásokkal léphessen fel.

A támadás czéltáblája mindég egy és ugyanaz; csupán a támadás állítólagos okai változnak.

A megyegyűléseken rendszerint fel szokott állni ez a tudósító, hogy vagy egy interpellációt, vagy személyes érdekű megjegyzést tegyen, melyekből mindég akar valami nyelni valót adni. Csakhogy nincs szerencséje, mert mindug csak az akarat mellett marad.

Ez a tudósító ur hosszú idő után most ismét fellép a „Pesti Napló”-ban s bemutatja magát az itteni magyarság megmentőjeként, mintha ugyan ez a magyarság bármikor is reászorult, vagy őt egyáltalában igénybe is vette volna! Szegény magyarság a mely ily védőszárnyakra szorult!

Az előttünk nagyon jól ismert tudósító támadásainak czéltáblája mindenkor a mi szeretett főispánunk, Horváth Mihály. Hogy miért? — arra is könnyű volna a felelet.

Mert nem tűrte visszaéléseit s egy viselt hivatali méltóságát tiszteletben tartva a választásoknál s meg-

elég merész volt őt a képviselő-választások alkalmával — meg — buktatni. Ime az indító ok s kiinduló pont!

Ezek előrebocsátása után áttérek magára a támadásra. Kénytelen voltam ezt előre bocsátani, mert fel sem tételezhetjük, hogy a kérdéses támadást más irányozta volna, mint ő; mert szeretett főispánunknak egész megyéjében egyetlen-egy ellensége van csak s ez ő s végül, mert eddig minden hírlapi s egyéb megádatatásánál kiült, hogy az attól a bizonyos „ő”-től eredt.

Panaszos lamentója elején a t. tudósító ur Fogaras megyét jelöli meg az erdélyrészi kultúregylet legfontosabb pozíciójának; ide tereli a figyelmet, a mit különben igen jól tesz. Ámde az az állítás, hogy a magyarság „hason politikai viszonyok között” egy évtized alatt elvész, az már egy oldalvágás kíván lenni. Persze, a hason politikai viszonyoknál jobbabb volnának mérsékelt ellenzéki politikai viszonyok! No, meg olyan viszonyok, midőn a képviselőválasztások alkalmával bizonyos urak itt üszköt vetettek a nemzetiségek közé, uszították azokat a kormány, illetve főispán ellen, — vagyis más szavakkal: félretéve minden hazafiságot, a román tulzók elégedetlenségét fokozva, őket a magyar állam elleni ellenszenvökben biztatva, akarták megbontani az egyetértést, hogy így képviselőséghez jussanak.

Csakhogy az nem sikerült és azért rosszak a hason politikai viszonyok.

Hogy Fogarasmegyében igen sok eloláhosodott magyar család van, ki fogja azt kétségbe vonni. Fajdaiom, igaz. Ámde azokat a tudósító ur sem mentheti meg!

És itt kezdődik azután a baj. Fogarasmegye magyarsága „az utóbbi időben az oly nélkülözhetetlen főispáni politikai támogatást nélküli s annak hiányában a magyarság a legérzékenyebb csapásokat szenvedte.”

Mily szépen hangzik ez a phrázis! És azért mégis ez a főispán lelke itt minden magyar intézményeknek. Azért mégis ez a főispán teremt gazdasági egyetértést a mezőgazdaság emelésére; ez a főispán teremt takarékpénztárt, hogy kiragadja a csekély magyarságot az „Allina” karmai közül; ezt a főispánt állítja a magyarság kaszinója s kultur-fiókegylet fiókja elére. Mégis furesa valami! Tehát vagy a tudósító mond igazat, — a mit az ezredik sem fog elhinni, vagy a tények hazudnak.

A mi a magyar műkedvelő társulatnak két év előtt az alispán által történt feloszlatását illeti, arra legközelebb majd visszatérünk. A mi a „hazafiaspárt”-ot illeti, arra nézve igen röviden válaszolhatunk. Tény, hogy megalakult. Tény, hogy nem működött sokat. De nem működött azért, mert arra nem volt szükség. Megcsinálta azt a főispán ur egyedül, a mit talán egy egész párt sem tudott volna, t. i. teljes egyetértést hozott étre az itteni s megyebeli három nemzetiségű elem között.

A főispán ur engedékeny velük szemben ott, a hol lehet, de viszont szigorú s kérlelhetetlen ott, a hol kell, s ez az, a mi a sikert neki biztosítja.

Van tapintata, van erélye s ez az, a mit mi kérünk. A földolog a békesség, a kölcsönös egyetértés, a felebaráti szeretet. A földolog, hogy ne történjenek államellenes aspirációk, a megye ne legyen bűnös mozgalmak színhelye. Ez pedig nálunk nem történik mióta Horváth Mihály ur a mi főispánunk.

Én csak tényekre hivatkozom. Beszéljenek a tények s czáfolják meg azok azt, a mit egy tisztelt ur a képviselőválasztási izgatások bevezetéseként jónak lát ily korán bevezetni.

Szolgálok ez válaszul arra a tapintatlan s indokolatlan támadásra, melyre t. szerkesztő ur engedelméből még visszatérek.*)

—ő—

Titkári jelentés

az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” 1886. aug. 29-iki rendes közgyűlésén.

(Folytatás.)

Meg kívánjuk e közben jegyezni, hogy egyesületünk a sajtó és az érintkezések útján nem késett a társadalom minden rétegében az ügy iránt érdeklődést ébresztetni, a mire az orsz. képv. értekezletének átiratában első sorban kértett s a mi erejénél és föladatánál fogva most még kötelessége lehetett: s bár később az Erdélyrészi gazdasági egyesület a Pesti Jelzőbank fiókja megalkotásában expedienst talált, egyesületünk nem mondott le a reményről s főleg mi a kisbirtokot illeti, legutóbbi ülésben is utasította a közgazdászoktat, hogy gondolkozzék, mikép lehetne 100 frtos kölcsönösszeg kölcsönözhetőse is módot találni, miután népünkön főleg ez által lenne segítve, munkaprogramunk pedig a családjában és társadalmi életében nagyon szívesen.

Szerk.

ben szorongatott földnépe megmentésére még részvények elárusítását, kölcsönök és betétek nyújtását is megengedi.

Egyébiránt ez egyesület által nyújtandó s nyújtandó kölcsönök, betétek, elhelyezések, s általában mindegyik segélyezés megkezdése tárgyában a közgyűlés bölcsessége e mai tanácskozás sorrendjén fog határozni. Irányadó jelszó gyanánt, a mi a birtokot, a pénzügyeket illeti, választmányunk erejéhez képest egy percig sem tévesztette szem elől az egykori dogma alkalmazotti fontosságát: ujus regio, ejus natio! S másfelől a segélyezés többi nemére, mint elvet mondta ki általában, hogy egyénként csak erkölcsi ereje s indirekt támogatása által segélyezhet, anyagi tőkéjét mindig csak intézmények teremtésére és gyámlolására használnván. Ez okból az egyesek által hozzá intézett számos közlésre nézve, csak összeköttetéseinél fogva szerzett valamely elintézt.

Különben — igen tisztelt közgyűlés — a direkt beneficiumokhoz jutván, két körülményt óhajtunk e pontnál hangsúlyozni. Egyik az, hogy egyesületünk még most csak másod sorban bírálható el, mint anyagi forrás, melylyel tagjai, szervezete, összeköttetései által, mint statisztikai és dinamikai erkölcsi erőforrás kifejt; itt lelkesítve, ott örködve, itt gerjesztve és ébrentartva, amott figyelmeztetve, és contactusba vonva, — mindenütt megnyerve és mindenütt kibukkanva, — mint hegyeink közt az eleven vizek, melyeknek itt is ott is kitörő gazdag fakadásait betapasztani többé nem lehet. A másik hangsúlyozandó az, hogy nem csak a politikai és üzleti, de sokkal inkább a szociális leleplezéseknek is, mint a családiaknak megvan a maguk diplomáciájuk. Azért csak röviden érintjük, hogy részben a választmány, részben a direktorium, részben pedig az elnöki szakosztály intézkedett k. b. 90 segélyezési és támogatási ügyben, melyek közt, habár pénzbeli segélyezést közgyűlési határozat értelmében egy évig jogunk adni nem volt, — mindazonáltal a halaszthatatlan sürgősség által hajtva, utólagos jóváhagyás reményében, néhány anyagi támogatást is eszközölni bátorkodánk.

Erdélynek legkeletibb és legnyugatibb pontján Brassó városa és a szilágymegyei Ördögkut község létesítendő óvói számára szavaztunk meg, ott 200. itt 300 frtot, továbbá Erdély közepén a balásfalvi olvasókör számára 50 frtot. A brassói óvó számára a brassómezei választmány 1885-re eső tagdíjai 25%-ban levont még 108 frtot, az idei bevételből eső rész zárszámadáskor vonatik le. Az ördögkutyi óvó számára dr. Kormos Béla verseczi közjegyző ur alapítványából választmányunk egyelőre 3 évre évi 300 frtos részletben 1500 frtot prelinált, s miután e községben sem pap, sem iskola nincs, az óvót egyuttal iskolának kell berendezni, miért is közművelődési szakosztályunk ép most dolgozik redukálásán azon berendezési költségvetésnek, mely szept. 1-én — már megszavazott — 600 frt külön kiadást vár egyesületünkől.

Az indirekt szolgálatot, hasznát, mit egyesületünk bármely ügynél tehet, jellemezze mindjárt az első esetről is, hogy érintkezéseinkre a szilágymegyei Weselényi-egylet az óvó számára a maga részéről 100 frtot szíveskedett megszavazni, tagtárs Lázár Ferenc ott helyi birtokos ur pedig 2 tágas szobából álló helyiséget ajánlott fel. Igéretét bírjuk ft. Szász Domokos ref. püspök urnak, hogy ugyanott körlelkézi állomást fog szerveztetni. A balásfalvi népkönyvtár számára utasított irodalmi szakosztályunk szépen szaporodó könyvtárunkból kiválasztására a megfelelő műveknek. Legutóbbi választmányi ülésünkben — igen tisztelt közgyűlés — 200 forintot bátorkodunk megszavazni és kiutalni a kolozs-barakkai elemi iskolának.

A m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetőse, mely oly imposans gyűjtéssel járult ügyünkhöz, Szarvas György volt üzletvezető felügyelő és Machard József főmérnök hozták létre a f. évben a kolozsvár-győresi vonal állomásai közt alkalmazott pályőrök és munkások gyermekei számára az iskolát, melybe a pálya mentéről összeszedve viszik és hozzák a gyermekeket, hogy világosságot és hazát lássanak. Öömmel vettük tudomásul az iskolának átíratából, hogy az iskola jótévi közt az egyesület tagjainak számos neve diszlik, s hogy mindjárt az első évben 49 tanulója volt. Az iskola első évi vizsgája a tanodai év végén meghatározó kulturünneppé lett, mely emléklapja s a kiseregő kolozsvári közönség által országos figyelmet ke'ltett.

(Folytatása következik.)

Magyar színészet.

Dancz Lajos, a szathmári állandó színház igazgatója hat előadásra tervezett cyclusát csütörtökön kezdte meg Strauss Jánosnak utóbbi időben mindenütt nagy s megérdemelt tetszést keltő operett újdonságával: „A cigánybáró“-val.

Némi kétkedő bizalmatlansággal néztünk Dancz Lajos színtársulatának itteni első fellépéte elé, kinek Brassóban járó elődei: Borsody s Polgár Gyula nagyhangzású phrasisaikkal, ki nem elégitő műsorral, foggyatékos s szervezetlen személyzettel csak kárára voltak a brassói magyar színészetnek s a „hazafiság“ görögtűzével igyekeztek gyengeségeiket előnyösebb világitásba helyezni.

Azért kellemes meglepetés volt Dancz Lajos társulatának első szereplése, mert oly összevágó operett előadást, mindenütt számot tevő összjátékkal, gondos betanulással sem az utóljára itt járt magyar, sem német társulat a brassói közönségnek nem nyújtott. A nyújtott élvezetért elismerés illeti a társaságot, de még inkább azért, hogy Brassóban a már erősen comprometált magyar színielőadásoknak reputációját újból megalapítja.

Polgár Gyula által tudvalevőleg tavaszkor adatott elő a „Czigánybáró“, zongorakisérettel, mely a jeles művet egészen kiforgatta és eredeti jellegétől egészen megfosztotta; csak most, a teljes városi zenekar közreműködésével jutottak szépségei teljes érvényre. Az újabb opera, de még operett zenében is, a zenekar nem játszsza többé az alárendelt szerepet, de az énekesekével egyenrangú. Nem pusztá kíséret többé, hanem mintegy illusztrálja az éneket. Innét a hangszereles fontossága s a zenekar föltétlen szüksége. Strauss különben ezen utolsó művében előbbi operettjeitől egészen eltérő hangokat üt meg. Mig t. i. az első mint Mathusalem vagy Böregér nagyszabású táncdallamok és táncdarabok egymásutánja, addig a „Czigánybáró“-ban a drámai helyzetet és situációt visszatükröző stilszerűsége törekszik. Egyes számok határozottan kiválnak az operett kevésbé komoly s szűkebb keretéből s már egészen operaszerűek. A legszebb számok a következők: az első felvonásban Cipra Barinkait üdvözlő dala; Saffi dala, mely eredeti igazi cigány-motivumokat gyönyörűen felölel. A második felvonásban a terzett Barinkay, Capra és Saffi között, melyet oly szépen énekeltek, hogy a szereplőknek újból kellett ismételnök. Nagyon tetszett ugyane felvonásban Barinkay és Saffi duója „ki esketett meg?“ Jellemző a harmadik felvonásban a visszatérő Zsupán dala és Arzena keringője s általában a karok. Különben oly szép minden száma, hogy nehéz közöttük választani.

A szerepek betöltésével Dancz társulata valóban meglepett, annyira, vidéki társulatnál szokatlan, jó kezében voltak. Kantai Teréz ép oly jól énekelte mint játszotta Capra szerepét s alakítását élénken megtapsolták, valamint Bácskay Julcsáét (Saffi), kinek hangja úgy látszik hamarabb befárad, de azért igen rokon-szenves és előnyös megjelenésével is biztosítja a hatást. Dicsérőleg kell még Szigeti Lujzát (Arzena) élénk játékáért s azon bravourert felemlíteni, melylyel a III-ik felvonásban a népszerű keringőt énekelte. A férfiak közül első helyen Nógrádyt illeti az elismerés. Játéka, mozdulatai ugyan helyenként szögletesek, de ritka hanganyaggal rendelkezik. Kellemes és elég erős tenorja különösen a magasabb hangokban pompásan jut érvényre. Deák Péter (Bornaro) sikerült masque-ja, életteli mozgékony játéka, ügyesen pointírozott coupletjei szintén beváltak, s mig Németh János Zsupán szerepében gyakran tulzott, de helyenként ellenállhatatlan komikumával hatott, addig Ferenczi (Gábor diák) a gyönyörű, magyaros zamatú toborzó nótájával a különben egészen mellékes szerepével is előtérbe tudott lépni.

Az ensemble elég összevágónak bizonyult s komoly tanulmányra enged következn. Leginkább észrevehető volt az a karoknál, — vidéki társulatoknál rendszeren az előadás legsilányabb része, — melyek mind a résztvevők számát, mind az ének precizitását tekintve, szintén a Brassóban az utóbbi időkben megszokottaktól előnyösen elérték. Virányi Jenő karnagy végre alaposan ismeri partitúrát s ha oly magaslaton álló, iskolázott zenekar, mint a miénk, tetemesen meg is könnyíti feladatát, mégis biztos, értelmes vezetése mindenben észrevehető volt. Helyenként a nyitányban és egyik-másik karnál kevésbé gyors s slsietett tempóvétel ajánlatos volna.

Közönség elég szép számhan volt, de azért a színház meg nem telt. Dancz Lajos pedig tekintve az ugy is rövid ideig tartó ittlétét és előadásainak élvezetes voltát, megérdemli közönségünk részéről a teljes pártolást.

Óhajtjuk és reméljük, hogy a többi előadása is ép azon niveauon mozog, mint az első, a „Czigánybáró“-é.

A társulat játékrendr: szombaton „Az árendás zsidó“, népszimű; vasárnap „A kertész leány“, hétfőn „Velencei éj“; kedden „Nap és hold“ operettek.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk mai számának tárczarovata rendkívüli tárgyhalmaz miatt kiszorult, miért is szíves elnézést kérünk.

Langy nyári eső hullott alá Csütörtökön. Csak-hogy elkésett. Előbb kellett volna az eső legalább egy hónappal!

Dr. Finály Henrik, a kolozsvári tud. egyetem nyilvános rendes tanára tegnap óta városunkban időzik s megvizsgálta a helybeli róm. kath. főgymnasiunot.

Zay Adolf, Brassó városa I. választókerületének képviselője, a képviselőház jegyzőjévé választott. A „P. H.“ ezt következő humoros megjegyzéssel kíséri: „A habarékpárt is új jegyzővel ajándékozta meg a hazát. Nem csoda, hogy most már bent van Beöthy Algernon a tisztviselők között, mindjárt esett tréfa. Ugyanis a habarékpárt Zay Adolfot jelölte ki olyan indoklással, hogy az „hazafias önzetlen magatartása által nagy érdemeket szerzett.“ Valóban ügyes ötlet volt ez az indoklás a mérsékelt ellenzékétől, — ha azt akarták, hogy Zay Adolfot többet meg ne válaszszak otthon.“

A velocipéd-sport mindenesetre igen nemes sport s egyszersmind igen praktikus is. Városunkban akad is elég művelője és nézője. Amde ez csak addig szép, a míg a lakosságnak nincs hátránya. Mihelyt ez eset beáll, akkor az már oly kiváltsággá válik, minőt a hatóságnak megítérni nem szabad. Eddig nem is volt semmi kifogás ez ellen, most azonban némely ily urak nem elégszenek meg a kocsitakkal, hanem a gyalogutakat is igénybe veszik, — különösen este, — úgy hogy ez által a járó-kelő közönség van veszélyeztetve. Nem ártana, ha az illető urak s a hatóság ezt meggondolná!

Panaszt vettünk az iránt, hogy az ily kolera-veszélyes időben semminemű intézkedés sem történt arra nézve, hogy az árnyékszékeket ne nappal tisztítsák, hanem éjnek idején. Ép ugy a szemetet is nappal hordják. Nagyon kíváncs volt, ha a hatóság ez irányban intézkednék!

A „Brassói magyar képes naptár“ csinos, tetszetős kiállításban már megjelent. A kétszáz nagy nyolczadrétű oldalra terjedő, számos képpel ellátott naptár ára 40 kr. Addig is, mig jövő számunkban bővebben foglalkozhatunk vele, melegen ajánljuk a t. közönség figyelmébe. Megérdemli az árát!

Statusgyűlés. Az erdélyi róm. kath. status gyűléseit Lőnhart Ferencz püspök tegnapelőtt rekészette be. Három napi tanácskozás után a gyűlés elintézte folyó ügyeit, melyek közül hosszabb vitákra szolgáltatott okot a különféle birtokok bérletének s házi kezelésének kérdése. A gyűlések folyama alatt a püspök ur kétszer adott nagy ebédet.

A kolera-esetek száma egyre nő. A halálangyal pedig még egy napon sem pusztított annyira, mint 20-ig déltől 21 délig tartó 24 óra alatt, a mikor 33 újabb betegedés fordult elő és meghalt kolerában 15 egyén. A 21-én megbetegedettek közül meghalt 4, a régiek közül 11. Szeptember 12-től 21-iki délig 138-an betegedtek meg és 43-an haltak meg Budapesten. A betegedések száma 22-én fölötté aggasztóan szaporodott. 22-ik déltől 23-ig délig 60 ember betegedett meg kolerában és 15 halt meg. A tisztí főorvos 57 betegedési esetet jelentett, de három esetet az angyalföldi gyógyíthatatlan elmebeteg házából is jelentenek. Az ujonnan megbetegedettek közül már meghalt 11, a régiek közül 4.

Nagy földrengés. Görögországban a napokban óriási földrengés volt. Az összes veszteség már az eddigi felületes kimutatás szerint is: 1 város, 408 falu, 9016 ház, 613 halott, 2009 sebesült és 80 millió frank kár.

Egy frt. ötven krért naponként akar Budapest főváros tanácsa orvosokat kapni a kolera-kórházakba. Valóban fejedelmi fizetés egy embernek, ki élete nagyrészt tanulással töltötte s a tudományoknak szentelte. Hihetőleg nem fog akadni balek!

Ötszázezer lírával szökött meg Nápolyból egy ottani, Marcotti nevű pénzalkusz, — megkárósítva több nápolyi és trieszti czeget. Az atyafinak kis aprópénzre volt szüksége!

A szücsök nem örvendenek annak, hogy a bundák ára oly borzasztón emelkedett. Az ez irányban mérvadó nismi-novgorodi vásáron, mely épen most végződött be, a prémek árai 50 százalékkal voltak magasabbak, mint tavál. Az orosz evetek farkának pudjárt 300—400 rubelt fizettek, a szibériai evetekéért pedig 500, sőt 800 rubelt is örüljetez férjek!

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. szeptember hó 23-án.

Román papírpénz à 20 frankos	8.70 vétel	8.72 eladás
ezüstpénz à 20	8.66	8.70
Napoleon'or (aranypénz)	9.98	9.99
Török lira	11.28	11.30
Arany	5.86	5.88
Orosz papírrubel	122.—	122.25

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 134./1886. — végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102. §-a értelmében ezzel közhirre teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 2265./1885. szám alatt kelt végrehajtást elrendelő és a brassói kir. járásbírósnak 3513—886. sz. a. kiküldést tartalmazó végzése folytán *Ghika Maria* szül. *Bács* javára ügyvéd *Marginean Simon* hagyatéka ellen 2131 frt 65 kr. tőke, ennek 1886. év április hó 24. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 73 frt 25 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1971 frt-ra becsült ingóságok u. m. az 1886. évi április 24-én felvett birt. végrehajtási jegyzőkönyv 1, 2, 4, 6, 8, 10, 11, 13—20-ig, 22, 23, 26 és 36—50-ig, 54—59-ig, 61—76-ig, 78—85 tétel számokig előforduló követelések nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3769./1886. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a brassói kir. törvényszék telekkönyvi árverező szobájába leendő eszközölésére 1886-ik évi szeptember hó 27-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törvénycikk 107. §-a értelmében a legelőbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az előlvezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Brassó 1886. szept. hó 16-án.
Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.
(427) 1—1

Jelentés.

Van szerencsém ezennel tisztelettel jelenteni a n. é. közönségnek, hogy a színház-utczában, áruház (Kaufhaus) 7. sz. alatt s halpiacson 99. sz. alatt a színházépület mellett lévő tüzleteimben szeptember 25-től kezdődőleg a marhahus 4 krral, a sertéshus 2 krral kilonként olcsóbb, mint bármely más mészárszékekben.

Brassó, 1886. szept. 23-án.
Legmélyebb tisztelettel
Buretta István,
mészáros.
(424) 1—3

Szám 254. — 1886. telekkvi.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezzel közhirre teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 4148./1886. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 5796.—86. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán dr. Leményi Miklós javára *Marginean Simon* hagyatéka ellen 119 frt 45 kr. tőke, ennek 1886. év április 4-től számítandó 6-os kamatai és eddig összesen 29 frt 05 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 417 frt 30 krra becsült követelések nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 6831.—886. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a brassói kir. törvényszék telekkönyvi irodájában leendő eszközölésére 1886. évi szeptember hó 28-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatalnak, miszerint jogaikat az említett t.-cz. 111. és 112. §-a alapján árvezés megkezdéséig érvényesítsék.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Az előlvezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. törv.-cz, 108. §-a szerint fizetendő,
Hrassó, 1886. szept. 12-én.
Borsos Zsigmond,
kir. bír. végrehajtó.

Iskolai és egyéb könyvek.

Van szerencsém ezennel tisztelettel tudatni a városi és vidéki iskolák tekintetes igazgatóival, a t. szülőkkel s tanuló ifjúsággal, hogy üzletemben mindennemű iskolakönyvek az eredeti bolti áron megkaphatók.

Ugyanitt kaphatók mindennemű irodai s iskolai tanszerek, mint irkák, papiros, tollak, czeruzák, rajztömbök, vonalzők, rajzsinek, háromszögek stb.

Szóval raktárom fel van szerelve minden szükséglettel. Kérem csak nagybecsű tömeges látogatásaikat.

Kiváló tisztelettel
Altstädter Antal,
a magyar könyvkereskedők együletének tagja.
(425) 1—3

Obert G. Henrik

gyógyszertára

a „vörös kereszt”

ajánlja a n. é. közönségnek mindennemű fertőztelenítő szereit, továbbá **choleracseppeket, göröcsbalzsamot, sebkötési cikkeket, valamint bel- és külföldi különlegességek gazdag raktárát; illatszereket, pomádákat, szappanokat, rizsport s más cosmeticus cikkeket a hirneves Treu, Nuglisch s társai bécsi gyárakból.**

Minden áru a legfrissebb, kitűnő minőségben és olcsó áron kapható.
(423) 1—3

Önkéntes fekvőkbeli eladás.

Egy házas telek Brassóban, belváros színház-utca 313. sz. a.

Egy házastelek a csergepiacz sarkán 303. sz. a.

Egy gazdasági (Maierhof) ahhoz tartozó kerttel Ó-Brassóban a hosszú-utczában 171. sz. a.; továbbá 5 hold kaszáló a 2-ik fordulóban 17691.95. helyrajzi sz. a.; 6 hold szántóföld a hétfalusi mezőben a 8-ik fordulóban.

A venni szándékozók kéretnek **Ciurcu Th. Miklós** háztulajdonosnál jelentkezni.
(422) 1—2

Árverési hirdetés.

Boldogvárosi községi kocsmajoga f. évi október hó 6-án d. e. 10 órakor Boldogvárosi községi irodájában az 1887-ik év első napjától kezdve egész 1889. évi december hó 31. napjáig, azaz három egymásután következő évekre zárt ajánlattal egybekötött nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

A részletes feltételek a szent-ágothai szolgabírói hivatal irodájában és alulírt előjáróság irodájában a hivatalos órák alatt betekintheők. Megjegyeztetik azonban, hogy a képviselőtestület határozata szerint bérleő bárki is lehet, de italmérő izraelita kizáratik.

Boldogváros, 1886. szept. 14.
(412) 1—2

Szám 3048. — 1886.

Pályázati hirdetés.

A lemondás folytán üresedésbe jött és az 1886. évi XXII. t.-czikk 68. §-a értelmében betöltendő vidombáki jegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetnek.

Ezen állással összekötött javadalmazások:

- 1) 400 frt évi fizetés,
- 2) 120 frt évi lakpénz,
- 3) 12 frt az adó-tabellák készítése fejében,
- 4) körülbelől 26 frt az adóbeszedés fejében,
- 5) 80 frt a majorsági pénztári számadás készítés fejében,
- 6) 40 frt a laktanya pénzt. számadás készítés fejében,
- 7) egy községi rétnek használata, melynek termése 2 szekér széna,
- 8) magán munkálatok fejében a megyei szabályrendelet értelm. szedhető díjak.

Azokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, felhivom, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ban megkivánt képviseltségüket igazoló okmányaival felszerelt kérvényüket hozzám címezve, ez évi október hó 4-ik napjának d. u. 6 óráig küldjék be.

Feketehalom, 1886. szept. 14.
Kostend Vilmos,
Brassó megye felvidéki járási főszolgabírája.
(417) 1—3

Szám. 1791. — 1886. telekkvi

Kivonatos árverési hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, miszerint Fütelkei *Gregor Dorothea* és csatlakozott társa *Theil Dániel* végrehajtatonak, odább *Römer Péter* végrehajtást szenvedők elleni 30 frt illetőleg 43 frt 27 kr és járuléka iránti égrehajtási ügyben az erzsébetvárosi kir. járásbírószágot területén levő Fütelke községben fekvő és a Fütelkei 16. sz. telekjegyzőkönyvben A+8, 21. 23. 24. 29. 31. 32. 36. és 50. rendszám. a., és a Fütelkei 418 sz. t.-könyvben A+1—12. 14—23 rendszám a lévő és összesen 1040 frt becsült ingatlanokra az egyenkint kitett becsérték, mint megállapított kikiáltási árban az egyen-

kinti, és egészbeni árverést elrendelte, s hogy ezen ingatlan az 1886. október 17-ik napján d. e. 10 órakor Fütelke községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Erzsébetváros, 1886. július 12.
A kir. törvényszék, mint tllkvi hatóság.
Nagy Mór,
elnök.
(392) 1—2

Helyiségváltoztatás.

Van szerencsém a n. érd. közönséggel tudatni, hogy folyó hó 27-én áruaktárommal a Prentner-féle házba,

Felső-Nagy-utca 483.
szám alá költözködöm.

Ezen nagyobb, világosabb s a t. közönségnek kényelmesebb helyiségben azon kellemes helyzetben vagyok, az eddigi cikkekkel nagyobb választékban szolgálhatni.

Midőn az eddigi szíves támogatásért köszönetet mondanék s kérem az új helyiségben is szíves jóindulatu pártfogásukat azon biztossággal, hogy jó árut rendkívül olcsó áron adok.

Kiváló tisztelettel
Löw Mátyás.

Budapester Tagblatt.

Am 1. Oktober beginnt ein neues Abonnement auf das

„Budapester Tagblatt“

und wir laden deshalb die deutsch lesende Bevölkerung Ungarns zur Prämumeration auf unser Blatt ein.

Für die Vortrefflichkeit unserer Zeitung spricht nicht nur der Umstand, daß unter der redaktionellen Leitung des gewesenen Reichstags-Abgeordneten Carl Grecks die hervorragendsten Politiker und Schriftsteller unseres Vaterlandes zu den Mitarbeitern des

„Budapester Tagblatt“

zählen, sondern auch die Thatfache, daß unser Blatt von Monat zu Monat an Ausbreitung gewinnt und heute zu den verbreitetsten Journalen der Hauptstadt gehört.

Von den Mitarbeitern im politischen Theile unseres Blattes nennen wir die folgenden Namen: Graf Albert Apponyi, Stefan v. Bittó, Graf Aurel Dessenwffy, Klemens Ernuszt, Franz Fenyvessy, Béla Grünwald, Emerich Hódossy, Ferdinand Horánszky, Ludwig Horváth, Paul Királyi, Albert Kovács, Paul v. Somssich, Ladislaus Tomcsányi, Emerich Veszter, Adolf Zay, Graf Robert Zselinszky.

Im Feuilleton veröffentlichen wir Arbeiten von: Kornel Abrányi jr., Emil Abrányi, Madame Adam [Juliette Lamber] in Paris, Gerhard von Smyntov in Berlin, Anton Edlinger in Meran, Helene von Beniczky-Bajza, Graf Nikolaus Bethlen, Jules Claretie in Paris, Gregor Csiky, General Richard Gelich, Hieronymus Lorm in Dresden, Koloman von Mikszáth, Emil Peschkan in Frankfurt a. M., Elise Polko in Dents a. R., Gräfin Anna Pongrácz in Wien, P. A. Rosegger in Graz, Leopold v. Sacher-Masoch in Leipzig, Thomas Szana, Dr. Ludwig Tolnai, Emil Mario Vancano in St-Pölten, Hermann Vambéry, Soham Vajda u. A.

Besondere Aufmerksamkeit widmet das

„Budapester Tagblatt“

den „Tagesneuigkeiten“, der „Gerichtshalle“ u. den Vorgängen in der Hauptstadt überhaupt, und die zahlreichen erprobten Berichterstatter geben unser Blatt in den Stand, über jedes interessante Ereigniß die ausführlichsten u. verlässlichsten Berichte zu publiziren. Mit großer Aufmerksamkeit werden alle bemerkenswerthen Vorgänge in Ungarn verzeichnet und die Rubrik

Aus der Provinz

erfreut sich des größten Beifalls. Bemerkte muß noch werden, daß das

Bud. Tagblatt

täglich mindestens zwölf Seiten, an Sonn- u. Feiertagen mindestens sechzehn Seiten [großes Format] umfaßt und daß die Romanbeilage stets die bemerkenswerthsten Werke der Weltliteratur publizirt.

Am 1. Oktober beginnen wir mit der Veröffentlichung eines interessanten und geistvollen Romans

„Die Theaterprinzessin“ v. Robert Byr, welchem Werke ein spannender franz. Roman

„Paula“, von Hector Malot folgen wird. In rascher Folge werden sich dieselben Werken anschließen:

„Die Sünden der Väter“, v. E. Sloet und ein im besten Sinne des Wortes sensationeller Roman:

„Zug Nr. 17.“ v. Jules Claretie.

Im Laufe des nächsten Jahres folgt dann:

„Die Seelenfängerin“ v. Sacher-Masoch. Neu eintretende Abonnenten, welche das „Budapester Tagblatt“ vom 1. Oktober v. J. auf drei Monate abonniren, erhalten die Zeitung im Monate September

g e a t i s

nachgeliefert. Die Abonnementspreise betragen:

Ganzjährig . . . fl. 14.—
Halbjährig . . . fl. 7.—
Vierteljährig . . . fl. 3.50
Monatlich . . . fl. 1.20 (407) 2—3